

स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत् । ब्रह्मणे
चरुम् । अनुमत्यै चरुम् । ततो वै तस्य ब्रह्मणान् यज्ञो भवत् ।
अनु स्वर्गं लोकमविन्दत् । ब्रह्मणान् हवा अस्य यज्ञा भवति ।
अनु स्वर्गं लोकं विन्दति । य एतेन हविषा यजते । य उचै-
नदेवं वेद । सोऽत्र जुहोति । अग्नये कामाय स्वाहा ब्रह्मणे
स्वाहा । अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा । स्वर्गाय लोका-
य स्वाहाग्नये स्विष्टकृते स्वाहा” ॥ ४ ॥ इति । ब्रह्म मन्त्रजातं ।
तदभिमानिदेवोऽपि ब्रह्मशब्दाभिज्ञेयः । तदनुग्रहरहितं मन्त्र-
जातं निष्फलं । यथा पूर्वं अनृतया आशया अनृतेन च कामेन
वृथा श्रमः । एवमत्रापि निष्फलेन मन्त्रजातेन वृथा श्रमः ।
‘ब्रह्मणान्’ सफलमन्त्रयुक्तः, सति देवतानुग्रहे तथा भवति ।
अन्यत् पूर्ववत् ॥

(६) अथ चतुर्थीमिष्टिं विधत्ते । “तं यज्ञोऽब्रवीत् । प्रजा-
पते यज्ञेन वै आस्यसि । अहमु वै यज्ञोऽस्मि । मां नु यज-
स्व । अथ ते सत्यो यज्ञो भविष्यति । अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्य-
सीति । स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत् ।
यज्ञाय चरुम् । अनुमत्यै चरुम् । ततो वै तस्य सत्यो यज्ञो-
ऽभवत् । अनु स्वर्गं लोकमविन्दत् । सत्यो हवा अस्य यज्ञो
भवति । अनु स्वर्गं लोकं विन्दति । य एतेन हविषा यज-
ते । य उचैनदेवं वेद । सोऽत्र जुहोति । अग्नये कामाय स्वा-
हा यज्ञाय स्वाहा । अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा । स्व-
र्गाय लोकाय स्वाहाग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति” ॥ ५ ॥ इति ।